

Jen u tým mobilu teď už data nikdy nikomu nedorazí.

Jsme na konci. České holva za nejlepší celovečerní hraní film získává film Ilboemo Producenta.

Nejlepší myslím ke mloňského roku je podle České filmové a Televizní akademie film Ilboemo.

Režiséra Petra Václava. Gratulujeme i všem tvůrcům vítězného filmu letošního ročníku Ilboemo.

Snímec natočený na motivy život a hudebního skladatele Jozefa Myslivečka

porazil v 30. ročníku ankety film Arvéd, který byl jako nejlepší už dříve vyhlášen na předávání cen České filmové kritiky.

Na Český chelvec mělo dílo režiséra Vojtěch a Maška o životě jirího Arvéda Smichovského 12 nominací

a proměnilo třeba tu za hlavní mužský herecký výkon pro Michala Kerna.

Já jsem si od začátku večera přál po přát to mudle lvů osobně všechno nejlepší a mě se to splnilo te všechno nejlepší k tvým 30. nám děku.

V če mě síla jsou časné České kinematografie. Kám se za posledních 30 let posunula a ob stojí v konkurenci Evropských filmů?

Je pondělí 6. března. Tady je Barbara Sochorová a 5.59. Spravodajský podkás ceznam správ.

Pavel Sladký filmový publicista a kritik spolupracovník Českého rozhlasu radiožurnáv. Dobrý den. Dobrý den.

Pavel, máme za sebou vyhlašování cen Český Lev, neúspěšnějším filmovým počinem, jak už jsme zmíněli loňského roku se v rámci 30. ročníku.

Téhle anketystal snímek k Ilboemo režiséra Petra Václava. Jedná se o historický velko film, který pojednává o životě hudebního skladatele Jozefa Myslivečka v 18. století, kterého Hrečky stvárnil Vojtěch Dick.

Jak jsem sledovoleváš Twitter, tak se to nakonec schoduje s vaším typem, že tento film bude vyhlášen tím nejlepším. Vymyká se podle vás možná Ilboemo z toho, co v České kinematografii loni nebo i v těch předchozích letech vzniklo?

Ilboemo se rozhodně vymyká, a to v několika ohledech. Je to na České poměry vysokorozpočtový snímek. Je to snímek, který je mimořádným způsobem založený na hudbě Jozefa Myslivečka.

Seraun Triumfo.

Nesunoskryve kozibéne komel maestro Mysliveček.

Na jihodíle a taky na nějakém vztahu k němu, protože režiser Petr Václav tenhle film připravoval s dirigentem Václavem Luksem po velmi dlouhou dobu.

Je to jihosrcový projekt, kterému věnoval poslední dekádu. Můžeme zjednodušeně řečeno říct. Smět tytele.

A vy to nománte?

Je to snímek, který česká filmová a televizní akademie, která česká lvi udíví vyslala do boje o oskarovou nominaci, což nakonec se nevyšlo.

Nicméně bylo zjevné, že se akademie za tenhle film postavila už v průběhu podzimu, kdy se o tom návrhu na oskarovou nominaci hlasovalo.

Takže z tohodné důvodu a z důvodu toho, že to je skutečně velký mnoha ohledech těch remeslených ústihodní filmový projek

ilbojmo svým způsobem favoritem a tuhle roli nakonec naplnila.

Božedej, jak dosáhnou svého cíle.

Můžeme ale možná říci, že komu se ambice nenaplnili je Vojtěch Dick, který nedostal cenu za hlavní mužský herecký výkon v tomto filmu.

Proč myslíte, že se to podle vás stalo?

Kdybych se měl pustit do hlupší analýzy českých lvů udělných filmu ilbojmo, tak bych konstatoval, že zvítězil ve všechny vizuálních kategoriích typů scenografie, masky a podobně a dostal cenu zářeží a nejlepší film.

Ale ne za kameru, ne za strich, za scénář nebo za hrecké výkony.

Můžeme a tuhle český lv a pro nejlepší hrečku v hlavní roli získává zrozkoší doznamuji Klara Medišková.

A právě u těch hreckých výkonů mi to připadá podstatné.

Pro nejlepšího herce v hlavní roli získává Michal Kern za film ARVED.

Ilbojmo nyní film, který by emočně strohoval diváky tím, co o osudu Josefa Mislyvečka říká a jak to zobrazuje.

Je to film, který si udržuje odčity odstup k té době.

Je to film, který akademie podle mého názoru vystvihla i jako ten velký, dlouho připravovaný a nakonec dotažený

srdcový projekt s vládnoutou koprodukcí, složité covidové natáčení v Itálii a řadu dalších věcí.

Čili není to film, který by se zaskvěl tím výrazným hreckým výkonem.

To byl skutečně vládním Michal Kern jako ARVED.

Donutěť kolok přiznání není za stak jednoduchy.

Jeho velmi expresivní kráce v tomhle filmu, který si nakonec odnesl třiceny v průběhu sobojtního vyhlašování.

To byl ten výrazný hrecký výkon a navíc velký oběv Michal Kern poprvé v takové velké hlavní roly.

Dopady tedy čistil vy, ale spoň podle vás v těch hlavních kategoriích podle očekávání nebyl přece jen hlavním favoritem ARVED, režiséra Vojtěchamaška, o kterém jste teď hovořil.

A který vychází z životního příběhu jeřího ARVEDa Smichovského tady udejného zednáře a velmi rozprůplné osobnosti.

Není to možná trochu překvapení, že je to právě ilboemo, který to vyhrál.

ARVED získal cenu české filmové kritiky pro nejlepší film aloňského roku podle mého názoru zaslouženě, také jsem ostatně pro něj hlasoval, ale když se podíváme na to, jak se schodují výtězové cen české filmové kritiky a českých hlův za posledních 10 let, tak zjistíme, že vůbec žádný z filmů, který získal cenu české filmové kritiky v klíčové hlavní kategori, to nezopakoval na českých hlvech. Je to rozdíl ve způsobu hlasování, rozdíl v preferencích, který možná trochu světlil o tom, že ARVED si bude muset počkat, nebo sklídí nějaké ocenění v dalších kategoriích.

Já jsem rozhodně rád, že česká filmová a televizní akademie neocenila jenom ilboemo v nějakým zásadním způsobem, že by převálcoval všechny kategorie, ale že pamatovala jak na ARVED a tak na film Banger.

Adama Sedláka tyhle tři filmy, ačkoliv ve všech případech o díla mužských režisérů s mužskými hlavními postavami, a spončastečně reprezentují různorodost o loňského roku v české kinematografii, různou dynamiku, různá témata a různá pojetí na konec generačně různorodí režiséři, to jsou.

A když se podíváme na to, jak vytězní sníme k českých lvů, tedy už mnohokrát změnné ilboemo, dosud přijalo publikum, tak poslední veřejný údaj Unii je filmových distributorů ze začátku unora ukazuje u toho filmu necelých 86 tisíc děváků.

Některé úspěšné zahraniční domácích filmy dosahují spíš stovek tisíc, a třeba v československé filmové databázy má ilboemo v době, kdy se spolubavíme tedy v neděli dopoledne.

Tak má od uživatelů celkové hodnocení v uvozovkách jen 69%, jak takové výsledky vnímat u filmu, který je podle akademiků tím nejlepším, který loni v Česku vzniklo.

Jak návštěvnost v kinech a ty kasovní úspěchy, tak taky to zprůměrované hodnocení na filmových databázích, jako je Česofede, jsou podle mě velmi zavádějící měřítka.

Nedělám si úplně hlavu s tím, že filmy, které vytěží na cenách filmových nejsou ty nejnavštěvovanější a nejsledovanější.

To nakonec pozorujeme u hrady jiných výročních cen, ani oskary nejsou přehlídkou toho nejsledovanějšího v americké kinematografii na domácí nebo celosvětové půdě, ale vyzdvuhují velmi často projekty, které mají renomé, mají dramatické zázemí, ale nejsou těmi největšími diváckými hity.

V nadcházejících oskarech to velmi snadno můžou být fejbmenový Stívna Spilberga. Působivé drama velmi osobní, ale u diváků na mnoha místech posvětě dost propadl tenhle film.

Takže to, že Ilboemo nedosahuje i když těsně těch 100 tisíc, což bych si představoval, že je taková optimální linie úspěchu pro podobný film,

tak to mě nezaráží a to, že ty stovky tisíc diváků chodí v Česku na jiný typ filmu,

kterým na komedie Romantické, pseudoromantické komedie, filmy, které disponují velkými hreckými tvářemi a velmi bezproblémovým lookem,

zplakátu musí být poznat, že tohle bude oddychová záležitost, pokud možno veselá se známými tvářemi.

To je prostě to, jak Česká kinematografie, nejenom v tom minulem roce, ale v poslední dekádě minimálně zpíste, ale funguje.

Teď je tady tento třicátník ve skvěle kondici, v nejlepších letech a s velkou hlavou. Všechno nejlepší českých lvé.

V Rudolfinu se předávají filmové ceny Český Lev jubilejní 30. ročník mohu.

O Kristjálové sošky letos usiluje dva a třicet filmů a televizních děl, gala večer jubilejního 30. ročníku.

Je to večer výmečný. I z toho důvodu, že za těch třicet let se mezi výtězi anominovanými obělivý hradně těch, kteří prokázali tři věci.

Obrovskou lásku k remeslům, oddanost k práci a také dokázali dotáhnout do cíle ten nejsmělejší sen.

Dobrý večer, já vám moc krát děkuji. Mám obrovskou radoct toho docení si strašně vážím.

Můj největší dík patří Petru Václavový, se kterým jsme poslední 12 let na tomhle filmu pracovali.

Děkuju mu za jeho talent, pracovitost a nasazení.

České holvá za nejlepší film roku 2022 získal snímek Ilboemo o skladateli Jozefu Myslivečkovi.

Celkem si odnesl šest sošek včetně té zareži.

Já jsem enormně dlouhou dobu, spíš čekal na peníze. Já jsem vlastně roka půlstudoval Myslivečka jeho dobu.

Byhem několika let s Václavem Luxem jsme objevovali jeho hudbu, která vlastně nahrává je velmi málo.

Čili ta hudba nám jemu byla neznámá, takže práci to zabral, ale největší a nejhorší na tom bylo to čekání na peníze.

Letos se v závěrečném hlasování Českého Lvova utkalo 32 titulů.

Jak je to podle vás jako kritika s kvalitou těch snímků nepřevažuje tady trochu kvantita nad uměleckou hodnotou, jak to vnímáte vy?

Já si myslím, že ten loňský rok 2022 byl mimořádný v mnohá ohladech pro Českou kirmatografii.

Že to byl velmi dobrý rok, nejenom z hlediska počtu, těch filmů, které se objevili v kinech, které se objevili i na zahraničních festivalech,

které reprezentovali nějakou různorodost i nějaké nové naděje.

Takže myslím, že ty nominace na Českém Lvovu docela dobře zastoupili různorodost až snad na nějaké výmky.

Zatímco v některých minulých ročnících jsem měl pocit, že těch pět nominačních pozic je snad až příliš pro tu bylansiloňského roku,

a že jsou tam filmy, které jsou občas vysloveně do počtu.

Tak letos jsem tenhle pocit příliš neměl, příkládám to právě tomu, že se dostalo aspoň okrajově i na některé menší tituly,

kromě těch, o kterých už jsme tady nejvíc mluvili a že se podařilo postihnout to, co Česká kinematografie

vracající se stejně jako další světové a evropské po covidu, jsou možná nejvíc do té předcovidové formy,

což v Česku v roce 2009 s tom posledním předcovidovým roce byla skutečně vítězná forma minimálně co do diváckých výsledků.

Takže tenhle rok vyznívá v tomhle smyslu v nominacích i v tom ohlednutí založském dispositivně.

Už jste to trochu zmínil, že se v tom letošním předávání cen dostalo i na snímky, které nejsou ten úplný mainstream.

Čeká nás podle vás teď nějaká nová vlna řekněme, vlna 21. století v Čelesttvůrci jako je Terezan Votová.

Připomeňme její film Světlo Nóc nebo dřívější filmem Mečiár, nebo třeba Adam Sedlák a jeho banger, nebo Simon Holly s filmem.

A pak přišla láska dva z nich se ostatně dostali i mezi ty nominované a snímek banger si odnesli i dva České lvy.

Jsme na pokraj nějaké nové vlny českého filmu.

Nemyslím si, že jsme na pokraji nové vlny. Myslím si, že nějakéto medialní očekávání, čehokoliv čemu bychom mohli říkat nová vlna je trochu prokletím Českéjkej kinematografie.

A že sami tvůrci by se tomu raději vyhýbali.

Je to spíš nějaká různorodost, která čeká na to, že přijde nějaký výrazný zahraniční úspěch.

Že se nějakému filmu podaří dostat se do hlavní soutěže některého významného evropského festivalu,

kde bude reprezentovat nějaké třeba mlačí ménu, na které se postupně soustředí ta pozornost a ze zkušenosti s dalšími menšími evropskými kinematografiemi.

Víme, že takový úspěch velmi často znamená, že se zahraniční pozornost soustředí nejenom na toho jednoho vybraného režiséra tvůrce, ale i na celý ten region,

že se ten filmový průmysl začne rozlízet,

jestli v tom státě a v ten národní kinematografii není třeba ještě někdo další,

kdo by stál za podobnou pozornost a že z toho těží vždycky celá ta národní kinematografie.

Takže novou vlnou nečekám.

Jsem spíš enormně zvědavý, který z těch hlasů,

který s autorů, který je třeba schopen nějaké radikálnější, vyhranějnější pozice

nebo i stilového přístupu bude nakonec ten, kdo se nějakým výraznějším způsobem jako první prosedí.

Zniněli se nějak filmy, které jsou v rámci udílení filmových cen oceňovány,
akcentují se třeba teď nějaká jiná témata,
měny způsob spracování nebo vypravování, než tomu bylo dřív.
Kdy změnám určitě dochází, Arvet už změnovaný je příkladem debitového filmu.
Ovojtěchový, Maškový je těžko můžeme mluvit už dnes asi jako o mladem režisárový, ale je to
debitový film nového tvůrce,
který a to je evidentní každému, kdo se na ten film podívá,
nechtěl točit nějakou klasickou biografií, problematické figury z českých dějin.
Není to určitě běžný historický film, který by dbal na fakta i díky tomu,
že spracovává takovou postavu, jako spracovává.
Velmi brzo jsme se rozhodli, že o takovém charakteru chceme vyprávět, dá se říct, nely nejmárně.
Pojířím Arvédu s Míchovským, jste už možná slyšel.
Nemáme lepšího koruního světa.
Natočil spíš mindgame film, film, který je spirálou do myslité hlavní postavy,
film, který chce být podmanivý, přitažlivý a zároveň ambivalentní.
Tohle je třeba nějaké vyhranění se estetické nebo vyprávěcí
v uči tomu, co v české kinematografii dlouho převažovalo, nebo možná stále převažuje,
v těch filmech, které se odehrávají kolem skutečných postav českých dějin.
Mladých králi, jestli chceš být všechno, co ostatní by se přáli
a nechat své protivníky vdali udělají banger.
Banger je samozřejmě film, který se zase obrací hodně do té repove,
komunity mluví slangem a slovníkem v sčasných 20.
Že zdelá na Instagram fotku s popiskem pc Zara Kolařeva.
Já už mám přes tisíc lajků.
Tytuł má neskoupé každý.
Takže ty ho nemáš?
Ježí na to mlačší ublykům, řekně mi, a spodně částečně,
když já si myslím, že ten film docela dobro,
že oslovuje právě i ty starší divácké generace.
Světlonoc je velmi feministický film,
film, který kombinuje nějakou folkhororovou stylizaci
se sociální kritikou slovenského Lenkova.
Če?
Kto se to stalo?
Je to to zakljate?
Nie, nichepeš.
Čili tohle jsou nové tony,
které se objevují, a nakonec, kdybychom se měli podívat
i na třeba ty televizní kategorie, které český lef také má,
tak tam je to skvělepatrné v kategorie
nejlepší televizní seriále, kde je Větlet,
čili film, který vypráví o jednom
v uvozovkách po zapomenutém znásilnění atom,
jak se k tomu staví znásilněná a ten,

který se toho dopustil před lety.
A na druhé straně, pozadí událostí,
čili televizní miniserie v režii Jana Hřebejka
velice problematická z toho džendrového,
stereotypního hlediska z toho,
jak se dívá na vztahy na univerzitní půdě,
čili tohle je nějaká rozkročenost
českých tvůrců reprezentovaná generačně,
stylově, ale i jinak v těch kategoriích,
když je postavíme vedle sebe.
Taky na tom konkurence schoknost českých filmů,
třeba v zahraničních soutěžích nebo v kinodistribuci.
Dokáže česká kinematografie podle vás
obstát v konkurenci třeba evropských snímků?
Nemá to jednoduché, to rozhodně.
Když se podíváme na to, jak to vypadá
v současném evropském filmu,
tak velké množství evropských kinematografií
má problém s tím, že tvůrci mají
relativně úspěch doma,
mají úspěch na domácích cenách
a u domácích diváků,
ale velmi málo ty filmy rezonují
v ostatních evropských státech.
Podaří se to do roka nějakému
omezenému počtu francouzských titulů,
že výrazně zarezonují vlnách evropských zemích,
nějaký brycký film,
nebo případně třeba ještě
nějaký španilský snímek
víc cirkulují v zahraniční distribuci,
ale že by polské filmy měli pravidelně úspěch
velký divácký vlnách evropských zemích,
nebo že by české filmy
byli úspěch v distribuci jinde po Evropě.
To se skutečně neděje, nebo velmi vímečně.
Takže to jsou nějaká, řekněme,
divácká kryteria úspěchu české
nebo i jiných evropských kinematografií
v současnosti.
A co se týče evropských festivalů,
které jsou nohem otevřenější
to Evropské pestrosti,
a které vzdvihují různá díla

velmi často mimo mainstream,
tak tam patrně česká kinematografie
je něco trochu zaspala v době
před 15-20 lety.
Nepadažil se nastartovat některé vazby,
které jsou nutné
se lediska toho fungování
festivalového okruhu a filmového průmyslu
v Evropě, aby ty podmínky
pro stálou účast českých tvůrců
na zahraničních festivalech
a v prestižních hlavních soutěžích byly.
Někteří tvůrci,
někteří producenti, kteří usilují
o zahraniční koprodukce stále
a o ty koprodukční vazby
se to snaží dohánět.
Zároveň dlouhou dobu platilo,
že v české kinematografii
chybí nějaké výrazné,
radikální, vyhraněné
nebo nespokojené autorské hlasy.
To do určité míry přetrvává
a je otázka, komu
se tenhle takový trochu by se možná
až mohlo říct sklenený strop
na tou českou kinematografii
podaří nějakým způsobem prorazit.
A dá se říct,
že se ten sklenený strop
dání trochu prorazit českému animovanému filmu,
že ten teď prožívá
své zlaté časy, že se mu dání?
Český animovaný film je
v tomhle trochu kategorie sama pro sebe.
Je to skutečně velmi úspěšné
období české animace
a netrvá několik posledních sezon
trvá už velmi dlouhou dobu.
Čili je to něco, co stojí za vzděření
a je to podle mě taky pole,
které je velmi zajímavě dominované
ženskými tvorkyněmi
a je to velmi různorodé pole.

Když se podíváme na patrně
největší úspěch
a to je oskarová nominace
pro film CERA,
který se dočká ocenění i na řadě festivalů,
tak to je film původem rúzké tvorkině
Dary Kaščevi.
Vlastně ta nominácia
ten úspěchtoho meho filmu
mě dává možnost,
že byt odvážnější možna
a možnosti dovolit
nějakou spolupráce
s profesionálními nebo s lidmi,
které jsou pravdotalentované,
které bych se chtěla
spolupracovat na dalším filmu třeba.
Když se podíváme na milítati
a další filmy,
skvěle filmy, které natočila Diana Kamhanguyen,
čeli Česko-Vietnamská tvorkině,
když se podíváme na některé další
z těch filmů,
tak skutečně vykazují
i intenzivní
tvůrčí zázemí,
které je skvěle různorode
dnostě džendrově a tak dál.
Takže možná je to něco,
s čeho by si
ta mainstreamová hranáky nematografie
mohla brát příklad
my v tuhle chvíli
čekáme mimojné, jak bude vypadat
nový film právě zmínene Dary Kaščevi,
který se bude menovat Elektra,
jsem na něj velmi zvědavý
a na některé další animované projekty
nakonec i na poli
celovečerního filmu se to poražilo dotáznout
úspěchům, mám na mysli
majslunce Mát, Micháli Pavlatové,
režisérky, animátorky
a také vedoucí příslušné

katedry animace na FAMUK,
čili její podíl
je autorský i pedagogický.
A jak moce na kvalitě českých filmů
a třeba i na jejich konkurenci
schopnosti odráží možnosti
financování filmu, které v České republice
vznikají nutnost
šetřice v poslední době
sklenuje ve všech oblastech, ale mohlo by se zdát
i podle toho počtu filmu, která letos
české holva, že
české kinematografii se v tomto směru daří
je to tak skutečně nebo je to
jen lajcký pohled zvenčí.
To velké množství je titulů, které měli
vloni premiéru, je taky důsledkem
různých covidových odkladů,
zdržení některých produkcí,
čili neočekávám, že
letošní rok tohoto čísla dosáhne
znovu, co se týče
těch možností financování
nebo situace české kinematografie
tak bych prosrovnání
zvěděl, že Evropská audiovizuální
observatoř, která se zaměřuje
na zber dat o filmovém průmyslu
v Evropě, zveřejnila před nedávnem
průměrný rozpočet
Evropského filmu,
vycházející z dat roku
2020, čili dva roky starých
ale stále platných
a tenhle průměr, který
činí necelých 2,5 milionů
euro, je
rozpočet, o kterém si většina
českých filmů může nechat jenozdát.
Překročit několika málo
titulů do roka
za ten loňský rok právě Ilbojmo
nebo Jan Žižka
a naprostá většina těch snímků

i včetně těch, které byli nominované
na českého hova tohohle průměrného
čísla nedosahuje.

Tak to jenom v tomhle srovnání
a covidová krize a covidová lockdowny
taky prohloubili

prekarizaci toho oboru, což
znamená existenční neistotu
těch lidí, který ve filmovém
průmyslu vůsobí, protože
filmový průmysl je oblast,
která hodně stojí na buzných
mikro příležitostech
projektovém fungování
na místo nějakých pevných
dlouhých zaměstaneckých uvaz.

To jsou všechno věci, které
pro spoustu českých filmařů
to rozhodně nedělají s naším
nakonec i mezi nominacemi
byl třeba film a pak přišla láska
film, který navzdory tomu, že
není debitem, tak byl financovaný
z vlastní kapsy, bez podpory
státních peněz
a pohyboval se na takové spodní
hraně podle meho názoru, za který
je leze film natočit, pokud by to
neměla být jenom konverzace herců
v jedné místnosti.

Jsou to filmy, které vznikají
i třeba mimo pole toho hraného
filmu, mám na mysli hlavně
dokumentární tvorbu, ve velice
zjednodušených podmínkách, které
vyžadují značné nasazení
osobní od těch tvůrců.

Jsou filmy, které v tuhle chvíli
vznikají v Česku
za peníze samotných
těch tvůrců, kteří
do toho investují statisíce
vlastních peněz, bez
rozhodně jasné vidiny

nějaké návratnosti, čili,
že by Český film
zažíval s hlediska
financování nějaké zlaté časy,
kteří to vrdilo.
Vraťme se na závěr ještě jednu
předávání cen Český Lev,
co se dá o Českém filmu na základě
toho, jaké snímky byli letos oceněny
řící, jak na tom Český film
po těch 30 letech samostatnosti je.
Těch 30 let
svádí k bilancování, ale
není to tak jednoduché, kdybychom
se podívali na filmy,
které pozbírali ocenění
nebo které minimálně výrazně vyšli
v těch nominacích, protože
snímky jako objed' nebo
světlo noc si na konec žádnou cenu
neodnesli, tak je to
kinematografie,
která se opírá o přízení
domácích diváků,
minimálně u těch mainstreamových hytů
na konec víc než třetina
prodených vstupenek do Českých kin
dne na České filmy, na filmy
domácích tvůrců.
Kinematografie, která má
zatím nepříliš naplněné
zahraniční festivalové
ambice na vzdory
účastem některých filmů
především ve vedlejších soutěžích
a některých významných festivalů
jako byly plonii venátky
nebo lokarno, je to
kinematografie, která je
možná nedostatečně financovaná
ale s vím způsobem
alespoň ve srovnání s některými
susedními zeměmi relativně stabilní,
je to kinematografie,

která by si možná zasloužila
prohlubovat svojí různorodost
a nových talentů
samozřejmě není nikdy dost.
A to je z pondělního podkáztu
5,59 všechno. Díky,
že nás posloucháte. Pokud máte
nějaký postřeh, nebo třeba
typ na téma, napište nám,
najdete nás na sociálních zítích
a napsot nám můžete také na email
naše adresa je za minuto 6
zavináč cez.cez